

ՄՈՒՐԲ ՅԱԿՈՐ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍՏ ՄԱՅՐ Ե ԿԵՂԵՅԻ

ԾԱՊԿԱԶԱՐԴ
25 ՄԱՐՏ 2018

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ 1
Նոր Մարդը (5, 6, 7, 8)	Էջ 4
Ծանուցումներ	Էջ 7

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ԶԱՔԱՐԻԱ ՄԱՐԳԱՐԵԻ ԳԻՐՔԷՆ (9.9-17)

Մեծապէս ուրախացի՛ր, Սիոնի՛ բնակիչ, ցնծութեամբ աղաղակէ՛, բնակիչ Երուսաղէմի. ահա թագաւորդ քեզի կու գայ արդարութիւն եւ փրկութիւն բերելու. որպէս հեզութեան նշան՝ նստած իշու վրայ, դեռ մատղաշ աւանակի վրայ: Անիկա Եփրեմի երկրէն պիտի անհետացնէ պատերազմի կառքերը, Երուսաղէմէն պիտի վերացնէ պատերազմի ձիերը. պատերազմի աղեղը պիտի խորտակէ եւ խաղաղութիւն պիտի յայտարարէ ժողովուրդներուն: Անիկա իր իշխանութիւնը պիտի տարածէ ծովէ ծով, Եփրատ գետէն սկսեալ մինչեւ ծայրերն աշխարհի: Գալով քեզի, Տէրը այսպէս կ'ըսէ. «Քանի արիւնով ուխտ կնքեցի հետդ, գերեվարուած քու եղբայրներդ պիտի ազատեմ անջրդի անապատին խորերէն: Երուսաղէմ վերադարձէք, ո՛վ գերիներ, որ յոյսով կը սպասէք. ահա կը յայտարարեմ, թէ ձեր աքսորի ժամանակաւոր գրկանքներուն փոխարէն՝ կրկնապատիկ բարիքներով պիտի հատուցանեմ ձեզի: Ինծի համար Յուդան պիտի լարեմ աղեղի պէս, իսկ Եփրեմը՝ նետի պէս. զաւակներդ

հեթանոսներուն դէմ պիտի հանեմ, ո՛վ Սիոն, եւ քեզ ձեռքիս մէջ պիտի բռնեմ պատերազմիկ զինուորի պողպատեայ սուրին նման»: Այո՛, Տէրը ինք վերակացու պիտի ըլլայ անոնց վրայ. անոր նետը փայլակի պէս պիտի հարուածէ: Տէրը, Ամենակալ Աստուածը փող պիտի հնչեցնէ եւ թշնամիներուն դէմ պիտի քալէ՝ մրրիկի պէս սպառնալից: Ամենակալ Տէրը ինք պիտի պաշտպանէ իր ժողովուրդը եւ անոնք պիտի բնաջնջեն թշնամիները զանոնք պարսատիկներու քարերուն տակ թաղելով. անոնց արիւնը պիտի խմեն որպէս գինի եւ անոնց արիւնով տաշտեր պիտի լեցնեն, այնպէս՝ ինչպէս կ'ընեն զոհասեղանին վրայ: Այն օրը Տէրը պիտի փրկէ իր ժողովուրդը այնպէս՝ ինչպէս հովիւ մը կը փրկէ իր սեփական հօտը. եւ անոնք թանկագին քարերու պայծառութեամբ պիտի փայլին Աստուծոյ երկրին մէջ. երկիր մը՝ ամէն բարիքներով ու գեղեցկութեամբ լեցուն, ուր երիտասարդները ցորենով պիտի աճին եւ կոյսերը՝ անուշարար գինիով:

Այո՛,
Տէրը ինք
վերակացու
պիտի ըլլայ
անոնց
վրայ.
անոր նետը
փայլակի
պէս պիտի
հարուածէ:

Այն օրը
Տէրը պիտի
փրկէ իր
ժողովուրդը
այնպէս՝
ինչպէս հովիւ
մը կը փրկէ
իր սեփական
հօտը...:

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ
ՓԻԼԻՊՊԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ԳՐԱԾ
ՆԱՄԱԿԷՆ
(4.4-7)

Միշտ ուրախ եղէք Աստուծով.
դարձեալ կ'ըսեմ՝ ուրախ եղէք:
Բոլորին հանդէպ հեզ եւ ազնիւ եղէք:
Շուտով Տէրը կու գայ: Որեւէ
բան թող չմտահոգէ ձեզ.
այլ միշտ ձեր աղօթքներուն
եւ աղաչանքներուն մէջ
գոհունակ սրտով Աստուծմէ
խնդրեցէք ինչ բանի որ
կարիքը կը զգաք, եւ այն ատեն
Աստուծոյ խաղաղութիւնը, որ մտքով
կարելի չէ հասկնալ, խաղաղ պիտի
պահէ ձեր սրտերն ու մտքերը, որոնք
Քրիստոս Յիսուսի միացած են:

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ
ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ
ԸՍՏ ՄԱՏԹԵՈՍԻ
(20.29-21.17)

Երբ Յիսուս եւ իր աշակերտները
Երիքովէն դուրս կ'ելլէին, մեծ
բազմութիւն մը հետեւեցաւ իրեն:
Ճամբու եզերքին նստած երկու կոյրեր,
երբ լսեցին որ Յիսուս կ'անցնի, սկսան
աղաղակել. «Ողորմէ՛ մեզի, Յիսուս,
Դաւիթի որդի»: Ժողովուրդը
սաստեց անոնց որպէսզի
լռեն, բայց անոնք աւելի
բարձր ձայնով շարունակեցին
աղաղակել. «Ողորմէ՛ մեզի,
Տէ՛ր, Դաւիթի որդի»: Յիսուս
կանգ առաւ, իր մօտ կանչեց
կոյրերը եւ հարցուց. «Ի՞նչ կ'ուզէք որ
ընեմ ձեզի»: Անոնք պատասխանեցին.
«Տէ՛ր, թող մեր աչքերը բացուին»:
Յիսուս զթաց եւ անոնց աչքերուն դպաւ:
Կոյրերը անմիջապէս սկսան տեսնել եւ

«Ողորմէ՛
մեզի,
Յիսուս,
Դաւիթի
որդի»:

հետեւեցան իրեն:

Երբ Երուսաղէմի մօտեցան եւ հասան
Բեթփազէ, Ձիթենեաց լերան կողին,
Յիսուս իր աշակերտներէն երկուքը
ղրկեց՝ անոնց պատուիրելով. «Գացէք
սա դիմացի գիւղը եւ հազիւ այնտեղ
մտած կապուած էչ մը պիտի գտնէք
իր աւանակին հետ. քակեցէք եւ ինծի
բերէք: Եթէ մէկը առարկէ, ըսէք. “Տէրը
անոնց պէտք ունի”, եւ անմիջապէս թոյլ
պիտի տայ ձեզի»: Ասիկա պատահեցաւ,
որպէսզի իրականանայ մարգարէին
խօսքը.

“Երուսաղէմի ըսէք.

Ահա քու թագաւորդ քեզի կու գայ.

Անիկա հեզ է, նստած իշու մը
աւանակին վրայ”:

Աշակերտները գացին եւ կատարեցին
ինչ որ Յիսուս պատուիրեց իրենց:
Բերին էչն ու աւանակը եւ իրենց
հագուստները անոնց վրայ դրին:
Ապա Յիսուս նստաւ աւանակին
վրայ: Ժողովուրդէն շատեր իրենց
հագուստները կը փռէին ճամբուն վրայ,
ուրիշներ ծառերէն ոստեր կը կտրէին
եւ կը տարածէին ճամբուն վրայ: Եւ
ամբողջ բազմութիւնը, որ թափօրին մէջ
Յիսուսի առջեւէն կ'երթար
կամ կը հետեւէր իրեն, ... օրհնեալ
է ան որ
կու գայ
Տիրոջ
անունով:

“Օրհնութի՛ւն Դաւիթի
որդիին,

օրհնեալ է ան որ կու
գայ Տիրոջ անունով:

Օրհնութի՛ւն Բարձրեալին”:

Երբ Յիսուս Երուսաղէմ մտաւ, ամբողջ
քաղաքը դղրդեցաւ: «Ո՞վ է ասիկա»,
կը հարցնէին քաղաքի բնակիչները. եւ
ամբողջը կը պատասխանէր. «Ասիկա
Յիսուս մարգարէն է, Գալիլիայի Նազարէթ
քաղաքէն»:

Ապա Յիսուս տաճար մտաւ եւ դուրս վռնտեց բոլոր անոնք որոնք տաճարին մէջ առուծախ կ'ընէին. լուծալափոխներուն սեղանները եւ աղաւնեվաճառներուն աթոռները շրջեց եւ ըսաւ անոնց. «Սուրբ Գիրքերուն մէջ գրուած է. “Իմ տունս աղօթքի տուն պիտի կոչուի”, մինչ դուք զայն աւազակներու որջի վերածած էք»:

Տաճարին մէջ Յիսուսի մօտեցան կոյրեր եւ կաղեր եւ ան բժշկեց զանոնք: Երբ քահանայապետներն ու դպիրները տեսան Յիսուսի կատարած հրաշքները եւ լսեցին աղաղակը մանուկներուն, որոնք տաճարին մէջ կը գոչէին. “Օրհնութի՛ւն Դաւիթի որդիին”, բարկացան եւ Յիսուսի ըսին. «Կը լսե՞ս ինչ կ'ըսեն ատոնք»: Յիսուս պատասխանեց. «Այո՛, չէ՞ք կարդացած սուրբ գիրքին սա խօսքը, թէ “Մանուկներու եւ կաթնկեր երեխաներու բերնով գովեստ հիւսեցիր”:

Ապա Յիսուս ձգեց զանոնք եւ քաղաքէն դուրս ելաւ՝ դէպի Բեթանիա, եւ հոն գիշերեց:

ՆՈՐ ՄԱՐԴԸ

ԹԱՄԸՍ ՄԸՐԹԸՆ
Թարգմ. Սաւակունի

Վերհայեցողութիւնը (contemplation) նոյն ատեն թէ՛ գոյութեանական արժեւորումն է մեր «ոչնչութիւն» ըլլալուն, եւ թէ՛ ճանաչումն է աստուածային իրականութեան. ասիկա մեր

խորագոյն լինելութեան մէջ՝ հոգեւոր անճառելի յարաբերութեան մը պտուղ իմացութիւն է: Վերհայեցողութիւնը յայտնատեսական յանկարծաշող խորիմացումն է անոր՝ որ ճշմարտապէս է: Անիկա մարդու շնչաւոր հոգիին անսպասելի թռիչքն է Իրականութեան գոյութեանական լուսափայլքին մէջ, ոչ թէ լոկ իբրեւ էին բնագանցական յայտնատեսութիւն մը, այլ իբրեւ անդրանցական լրումը գոյութեանական հաղորդութեան մը Անոր հետ, որ է:

Այս է, որ խորհրդագրացը փրկիսոփայէն աւելի գոյութեանական ինքնութեան մը կը վերածէ: Քանի որ մինչ իսկապէս բնագանց փրկիսոփան էութեան զուտ առարկայական յղացքը կը մերժէ եւ կը շրջուի դէպի փորձառութեամբ եւ յայտնատեսութեամբ (intuition) ենթակայական իմացութիւն, խորհրդագրացը աւելի անդին կ'երթայ եւ կը խորասուզուի ուժական անսահմանութեան մէջ Իրականութեան մը, որ է, եւ որ իր անսպասելի խորքերէն կը ժայթքէ իրականութիւնը ամէն ինչի որ կայ: Խորհրդագրացը, այլ խօսքով վերհայեցողը, ոչ թէ միայն կը տեսնէ եւ կը հպի իրականին, այլեւ անդին քան մակերեսը ամէն ինչի որ կայ՝ կը հասնի հաղորդուելու Ազատութեան որ աղբիւրն է ամենայն աշխարհայութեան (actuality): Այս Իրականութիւնը, այս Ազատութիւնը յղացք չէ, ինչ մը չէ, առարկայ մը չէ, ոչ ալ գիտութեան առարկայ մըն է. անիկա Կենդանի Աստուածն է, Սուրբը, Ան՝ որուն կը համարձակինք Անուն մը տալ այն պատճառով միայն, որ Ան մեզի Անուն մը յայտնած է, որ սակայն անդին է քան բոլոր անունները, այնպէս ինչպէս անդին է բոլոր գոյութիւններէն, անդին է ամէն գիտութենէ, անդին է ամէն սէրէ: Անսահմանօրէն Այլն է Ան, Անդրանցականը, կամ Ան՝ որուն մասին չունինք եւ չենք կրնար ունենալ միանշանակ որեւէ գաղափար: Ան այնքան գերբարձր է գոյութենէն, որ առումով մը՝ աւելի ճշմարիտ է Անոր մասին ըսել, թէ Ան «չէ» քան է: Սակայն նոյն ատեն աւելի նախընտրելի է զԱյն՝ կեանքի լիութիւնը անուանել, ըսելով՝ թէ Ան է: Եւ Ան Որ է կամ «չէ» (ասիկա կախում ունի հայեացքին բացասութեանական — apophatic — կամ դրասութեանական — cataphatic — բնոյթէն⁹) կը բնակի մեր գոյութեան կեդրոնին իսկ մէջ: Մեր աշխարհայութեան զուտ գաղաթին կը գտնուի Անոր Սրբարանին սեմը, եւ Ան մեզի աւելի մօտ է քան մենք մեզի:

Մեր անձկահար ազատութեան եւ Անոր, այսինքն՝ Սուրբին ու Անիմանալին կենսատու Ազատութեան հետ յարաբերութեամբ է, որ այս կատարեալ ինքնաճանաչումը տեղի կ'ունենայ, եւ մարդը իր հոգիին մէջ կը սկսի յաղթել մահուան վրայ: Մեր ճշմարիտ ինքնութեան այս գիւտը, այս արթնացումը, անսահման Աստուծոյ լուսափայլ մթնոլորտին մէջ այս ի կեանս գալը՝ չի կրնար այլ փորձառութիւն մը ըլլալ քան Յիսուս Քրիստոսի շնորհիւ հաղորդութիւն մը ընդ Աստուծոյ: Մեր յաղթանակը մահուան վրայ՝ մեր գործը չէ, այլ Անորն է: Մեր ազատութեան յաղթանակը՝ որ իսկապէս մեր յաղթանակը պէտք ըլլայ, որպէսզի մեզ փրկէ մահէն, այնուամենայնիւ դարձեալ ու առաջնահերթաբար Անորն է: Եւ հետեւաբար, այս բոլոր խոկումներուն մէջ վերհայեցողութեան մասին պիտի խօսինք իբր Քրիստոսի մահուան եւ յարութեան բաժնեկցութիւն մը: Եկեղեցին Ջատկուայ Կցորդին մէջ կը յայտարարէ կեանքին ու մահուան ընդդիմադրումը ահաւոր պատերազմի մը մէջ, եւ մահացեալ Կեանքի Իշխանին կենդանի ըլլալն ու թագաւորելը¹⁰:

Կեանքի Իշխանին շնորհիւ կեանքին յաղթանակը մահուան վրայ՝ ոգին իսկ է Եկեղեցոյ վաղեմի ու աւանդական գոյութենապաշտութեան: Գոյութենապաշտութիւն մը՝ որ այնքան պարզօրէն ու յայտնապէս գոյութենական է, որ երբեք կարիքը չէ ունեցած կոչուելու նման անունով մը:

Քրիստոնէական վերհայեցողութիւնը գոյութենական է ոչ թէ լոկ այն առումով, որ անիկա փորձը կ'ընէ մեր իրականութեան խորասուզումին՝ մէջը Անոր իրականութեան՝ Որ է, բայց նաեւ՝ իբրեւ մասնակցութիւն ժամանակին մէջ Աստուծոյ արարքին իսկ, որ բարձրակէտն է մարդկային պատմութեան մէջ աստուածային հեղեղումին (divine irruption): Եւ քանի անիկա աստուածային ու մարդկային արարք մըն է, ի վիճակի է ինքզինք արտայայտելու հոգեւորապէս եւ անդադար վերակրկնուելու անհատ մարդոց կեանքերուն մէջ:

Վերհայեցողութիւնը նշան մըն է քրիստոնէական լիապէս հասուն կեանքի մը: Անիկա հաւա-

տացեալը կ'ազատէ Աստուածային Տիրոջ մը գերի կամ ծառայի վիճակէն, դժուար օրէնք մը պահող սարսափահար ենթակայի մը կացութենէն, նոյնիսկ հանգամանքէն հնազանդ եւ հլու զաւակի մը, որ դեռ շատ փոքր է մասնակցելու Հօր ծրագրին: Վերհայեցողութիւնը այն իմաստութիւնն է, որ մարդը կը դարձնէ Աստուծոյ բարեկամ, յարաբերութեան սերտութիւն մը որ ըստ Արիստոտէլի անկարելի էր: Ան կ'ըսէր, թէ ինչպէ՞ս մարդ Աստուծոյ բարեկամ կրնայ ըլլալ, երբ ընկերութիւնը հաւասարութիւն կ'ենթադրէ: Սա-կայն այս իսկ է Աւետարանին պատգամը.

«Այլեւս ձեզ ծառայ չեմ կոչեր, որովհետեւ ծառան չի գիտեր, թէ ի՞նչ կ'ընէ իր տէրը. այլ ձեզ բարեկամ կոչեցի, որովհետեւ ինչ որ Հօրմէս լսեցի՝ ձեզի յայտնեցի: Դուք չէ որ զիս ընտրեցիք, այլ ե՛ս ձեզ ընտրեցի եւ նշանակեցի ձեզ՝ որ երթաք եւ պտղաբեր ըլլաք եւ ձեր պտուղը մնայուն ըլլայ, որպէսզի Հայրս տայ ձեզի ինչ որ իմ անունովս խնդրէք», ԹՅ 15.15-16: «Ես եմ որքատունկը եւ դուք՝ նիւղերը: Ով որ ինծի միացած է եւ ես անոր, ան առատ պտուղ պիտի տայ, որովհետեւ առանց ինծի դուք ոչինչ կրնաք ընել», և, Կ 5: «Եթէ ինծի միացած մնաք եւ խօսեքս ձեր մէջ մնան, խնդրեցէք Աստուծմէ ինչ որ ուզէք եւ պիտի տայ ձեզի», և, Կ 7:

Եթէ Աստուծոյ որդիներն ենք, ապա «նաեւ ժառանգորդներ» ենք, համա-ժառանգորդներ ենք Քրիստոսի՝ մեր եղբօր: Ժառանգորդը ան է, որ իր Հօր ստացուածքներուն մէջ իրաւունք մը ունի: Ան որ լիապէս կ'ապրի քրիստոնէական կեանքը, այլեւս շուն մը չէ, որ Հօր սեղանին տակ ինկած կտորուանքները կ'ուտէ, այլ որդի մը որ խնջոյքի սեղան կը նստի ու Հօր հետ ճաշը կը վայելէ: Այս իսկ է բաժինը չափահաս քրիստոնեային, քանի որ Քրիստոսի համբարձումով, ինչպէս Պօղոս առաքեալ կ'ըսէ, «Աստուած Քրիստոսի հետ յարուցանեց եւ անոր հետ միասին ալ երկինքի մէջ նստեցուց մեզ», Եփ 2.6:

Վերհայեցողութիւնը մեր հոգիներուն մէջ նախաճաշակ մըն է մահուան վրայ կեանքի վերջնական յաղթանակին: Արդարեւ, առանց վերհայեցողութեան մենք կրնա՞նք հաւատալ այս յաղթանակի կարելիութեան, եւ կրնանք յուսալ

անոր: Բայց երբ առ Աստուած մեր սէրը յանկարծ կը վերափոխուի մոլութ, այլ լուսափայլ բոցին մէջ ներքին տեսիլքին, շնորհքը կ'ունենանք, գէթ պահ մը, յաղթանակին փորձառութեան: Նման պահերու, «կեանք»ը եւ «իրականութիւն»ը եւ «Աստուած» կը դադրին ըլլալէ մտածելի յղացքներ, եւ կը դառնան իրականութիւններ, որոնց գիտակցաբար կը մասնակցինք:

Վերհայեցողութեան մէջ, Աստուծոյ իրակա-նութիւնը մեզի կը հաղորդուի բոլորովին նոր եղանակով մը: Երբ զԱստուած կ'իմանանք յղացքներու միջոցով, զայն իբրեւ մեզմէ անջատ առարկայ կը տեսնենք, գոյութիւն մը՝ որմէ օտարացած ենք, նոյնիսկ երբ կը հաւատանք, թէ Ան մեզ կը սիրէ եւ մենք գինք կը սիրենք: Վերհայեցողութեան մէջ այս բաժանումը կ'անհետանայ, քանի որ վերհայեցողութիւնը կ'անդրանցնի յղացքները եւ զԱստուած կ'իմա-նայ ոչ թէ իբրեւ անջատ առարկայ, այլ մեր իրականութեան մէջ իրականութիւնը, մեր գոյու-թեան մէջ Գոյութիւնը, մեր կեանքին Կեանքը: Այս իրականութիւնը արտայայտելու համար խորհրդանշական լեզու մը պէտք է գործածենք, եւ յարգելու համար Արարիչին ու արարածին բնագանցական տարբերութիւնը՝ պէտք է շեշ-տենք մարդկային հոգիին եւ Աստուծոյ միջեւ Ես-Դուին փոխյարաբերութիւնը: Այնուհանդերձ, վերհայեցողութեան փորձառութիւնը՝ մեր մէջ Աստուծոյ Կեանքին ու Ներկայութեան փորձառու-թիւնն է ոչ թէ իբրեւ առարկայ, այլ իբրեւ անդ-րանցական աղբիւր մեր ենթակայութեան (sub-jectivity): Վերհայեցողութիւնը խորհուրդ մըն է, որով Աստուած մեզի կը յայտնէ Ինքզինք որպէս Կեդրոնն իսկ մեր հարազատագոյն ինքնութեան — intimior intimo meo —, ինչպէս Ս. Օգոստինոս ըսած է: Երբ Անոր Ներկայութեան յայտնութիւնը կը յանկարծափայլի մեր վրայ, մեր ես-երը կ'անհետանան Անոր մէջ, եւ խորհրդաւորապէս անջատումի Կարմիր Ծովուն ընդմէջէն անցնելով՝ Անոր մէջ կը կորսուին մեր անձերը. եւ այսպէս՝ կը գտնենք մեր ճշմարիտ ինքնութիւնները:

Վերհայեցողութիւնը բարձրագոյն եւ ամենէն յարակարծական (paradoxical) եղանակն է ինքնա-ճանաչման, որուն կը հասնինք բացայայտ անձ-նաջնջումով: Այս ատեն, կեանքը ոչ թէ միայն կը հասկցուի, այլեւ կ'ապրուի: Կ'ապրուի ու անոր փորձը կ'ըլլայ իր լիութեան մէջ, այսինքն՝ հո-գեւոր գործունէութեան ամէն ընձիւղումներով:

Մարդկային հոգիին բոլոր ուժերը ազատութեամբ եւ գիտութեամբ եւ սիրով կ'արձակուին, ու դարձեալ բոլորը իրարու կը մերձենան եւ բոլորը կը համախմբուին մէկ գերագոյն արարքի մէջ, որ խաղաղութիւն կը ճառագայթէ: Իրականութեան այս փորձին իրաւութիւնը բարձրագոյն առումով գոյութենական է: Ու աւելին՝ հաղորդութիւն մըն է — ընկալում մը մեր իրականութեան, որ խորասուզուած է մէջը, եւ առումով մըն ալ՝ համակից է գերագոյն իրականութեան, Գոյ ըլլալու Անսահման Արարքին, որ Աստուած կը կոչենք: Վերջապէս, Քրիստոսի՝ մարմնացեալ Բանին հետ հաղորդութիւն մըն է: Ոչ թէ միայն Անոր հետ մարդկային հոգիներու միաւորում մը, այլ հաղորդութիւն մը միակ մեծ արարքին մէջ, այսինքն՝ իր Մահուան ու Յարութեան արարքին, որով Ան միանգամընդմիջ յաղթեց մահուան:

ԾԱՆՕԹԱԳՐԱԿԱՆ

9.- «Apophatic» բառը շինուած է յունարէն «ափոֆասիս»-ից վրայ, իսկ «cataphatic»ը՝ նոյնին «քաթաֆասիս»-ից վրայ: Միջնադարեան հայ թարգմանական գրականութեան մէջ մեթո-տաբանութիւն մը կար, որուն տրուած է «Յունաբան դպրոց» անունը: Յունաբան դպրոցը յունարէն «ափոֆասիս»-ից համար հնարած է «բացասութիւն» բառը, իսկ «քաթաֆասիս»-ից հա-մար՝ «ստորասութիւն» բառը: Իւրացուցի «բացասութիւն»ը, սակայն երկրորդին տեղ կ'առաջարկեմ «դրասութիւն» բառը:

10.- Այստեղ Մըրթըն չակերտելով տուած է անգլերէնը Կցորդին, ապա՝ լատիներէնը: Սակայն թարգմանական արտա-յայտութեան նկունքները պահել նախընտրելով՝ չակերտները չորի: Կցորդին բնագիրը տալուսիկ. «Mors et vita duello/Con- flixere mirando/Dux vitae mortuus/Regnat vivus»:

ՅԵՏ ԱՅՍՈՒ

«ՈՒԽՏԻՆ ՏԱՊԱՆԱԿԸ»

ԿՐԻՍՏՈՅ ԿԱԹՈՐԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ
ՄՐԱՆ ԱՆԹՐՈՒԱ ՓՈԽԱՐՈՒԹԻԱՆ

ՎԵՐԱԳՐԵԱԼ

ՈՒՍՈՒՄԱՍԻՐՈՒԹԻԱՆ ԿԱՐԴԱԼ

ՀՈՐԻԶՈՆ

ՀԱԲԱԹԱԹԵՐԹԻԱ ՄԷԶ:

ԳԱՆՆԻԿ Ա. Ք. Գ.

Ս. ՅԱԿՈԲ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍՏ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑ ԱԻԱԳ ՇԱԲԱՌՈՒԱՅ

ԱԻԱԳ ԵՐԵՔՇԱԲԱԹԻ, 27 ՄԱՐՏ

Երեկոյեան ժամերգութիւն («Տասը կուսանաց») ժամը 19.00-ին:

* * *

ԱԻԱԳ ՀԻՆԳՇԱԲԱԹԻ, 29 ՄԱՐՏ

- Ժամերգութիւն՝ 10:30-ին: Ս. Պատարագ՝ 11:00-ին:
- Ոտնլուայի արարողութիւն՝ ժամը 18.00-ին:
- Խաւարման ժամերգութիւն՝ ժամը 21.00-ին:

* * *

ԱԻԱԳ ՈՒՐԲԱԹ, 30 ՄԱՐՏ

Խաչելութեան եւ Թաղման ժամերգութիւն՝ ժամը 19.00-ին:

* * *

ԱԻԱԳ ՇԱԲԱԹ, 31 ՄԱՐՏ

ՃՐԱԳԱԼՈՅՑ

- Աստուածաշնչական ընթերցումներ՝ ժամը 17.00-ին:
- Ս. Պատարագ՝ ժամը 18:00-ին:

* * *

Ս. ԶԱՏԻԿ

ԿԻՐԱԿԻ, 1 ԱՊՐԻԼ

- Ժամերգութիւն՝ 9.30-ին, Ս. Պատարագ՝ 11.00-ին:
- Ս. Պատարագը կը մատուցէ եւ կը պատգամէ
ԳԵՐՇ. Տ. ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ
Առաջնորդ Գանատայի Հայոց Թեմին

* * *

ՅԻՇԱՏԱԿ ՄԵՌԵԼՈՅ

ԵՐԿՈՒՇԱԲԱԹԻ, 2 ԱՊՐԻԼ

Այցելութիւն հանգուցեալներու շիրիմները:

ՍՈՒՐՔ ՅԱԿՈՐ
ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻ
ÉGLISE ARMÉNIENNE
SOURP HAGOP
ARMENIAN CHURCH

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉԻ ՍԵՐՏՈՂՈՒԹԵԱՆ -ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ԽՄԲԱԿՆԵՐ

ՆՈՐԱՎԱՆՔ Խմբակ

16-25 տարիքի երիտասարդներու
համար

Երկշաբաթական դրութեամբ
Կիրակի առաւօտեան`

Ժամը 9.45-10.45

ՆԱՐԵԿ Խմբակ

26-40 տարիքի երիտասարդներու
համար

Երկշաբաթական դրութեամբ
Կիրակի առաւօտեան`

Ժամը 10.00-11.00

Հետաքրքրուողներէն կը խնդրուի

կապուիլ դիւանատուն` 514 331 5445 կայան 202

ՄՈՒՐԲ ՅԱԿՈԲ

Հայ կեդրոնի ճաշասրահ

3401 Olivar Asselin, Montreal, Qc

Չ ԱՏԿՈՒԱՅ Ճ ԱՇԿԵՐՈՅԹ

Կիրակի, 1 Ապրիլ 2018-ի
կեսօրուան ժամը 1.30-ին

Յատուկ պիւֆէ եւ հաւկթամարտ

Մուտքի նուէր՝ 35\$
12-էն վար փոքրերուն՝ 20\$

Տեղերու ապահովման համար հաճեցէք հեռաձայնել՝

514 653 8870 կամ
438 863 0272 քիւերէն մէկուն: